"Danskeren"
is the
Only SEMI-WEEKLY
DANISH NEWSPAPER
Published in U. S. A.
It is owned by
"THE UNITED DANISH EV.
LUTH. CHURCH"
and is published by
Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Danskeren.

„Danskeren"
er det eneste danske Blad
i Amerika, der udgaar
to Gange
om Ugen
udgives af
DANISH LUTH. PUB. HOUSE,
BLAIR, NEBRASKA.
Prøve-Numre sendes
frit paa Forlangende.

Nr. 32. | Blair, Nebr., Tirsdag den 26. April 1910. | 19. Aarg

En Jernbanemand om Politik.

Neb State Hist Soc

Jernbanerne burde holde sig uden for Politikken.

General Councel Bailey P. Waggener for Missouri & Pacific Jernbane, en tidligere demokratisk Leder i Kansas, var i Omaha i Fredags. Med Hensyn til Politikken lod han bl. a. følgende ret interessante Udtalelser falde.

„Jeg er tilbøjelig til at mene, at jeg vilde stemme for Rosevelt som vor næste Præsident. Han er den største Mand, som dette Land nogen Sinde har produceret, og da han traadte ind i det hvide Hus, var han den rette Mand paa den rette Plads. Det var kommet dertil, at Kapitalen var bleven for vigtig, og en Mand som Roosevelt var nødvendig for at sætte en Stopper derfor. Han gjorde kun Fordring paa Lovens Overholdelse, og jeg mindes ikke, at jeg nogen Sinde har hørt en Jernbanemand sige noget større imod Roosevelt.

Bryan burde være i de Forenede Staters Senat, og jeg haaber han vil lade sig stille derfor. Han er en dygtig Taler, Debatør og i mange Henseender en Statsmand, og det vilde være en Hæder for Nebraska at have en Mand som Bryan i Senatet. Jeg haaber, han lader sig stille."

det han omtalte Jernbanernes Forhold til Politik, sagde Waggener: „Jeg mener, at Banerne burde holde sig ude af Politik. Vistnok har deres Interesse i den svundne Tid været paa Defensiven, men Folket og Jernbanerne burde komme hinanden nærmere. Den ene behøver den anden, og hvad der til sidst hjælper den ene, hjælper den anden. Dersom Jernbanerne vilde holde sig uden for Politik, vilde den Ide, at de staar bag ved enhver Embedssøger, snart dø hen. Folket er, i Grunden, rimeligt, og dersom de faar Lejlighed; vil de handle rimelig, saa jeg antager, at Jernbanerne vilde vinde i Enden, dersom de vilde holde sig absolut uden for Politik."

Mr. Waggener var i Omaha af Hensyn til en „Viaduct", som Banen, han repræsenterer, tænker paa at bygge.

Grubeulykker

Steubenville, O., 23. April. — Atten Arbejdere omkom i Gaar under en Grubeeksplosion i Kulgruben, tilhørende Youghiogheny & Ohio Kulkompagni. Hidtil er seks Lig taget op af Hovedskakten, mens syv Mand er reddet. Tolv Mand savnes, og det er den almindelige Mening, at de er omkommet.

— Birmingham, Ala., 23. April. —Arbejdet med at optage Ligene fra Mulga-Gruben, hvori 40 Mand indesperredes ved en Eksplosion Onsdag i sidste Nge, paagaar med fuld Kraft. Man har hidtil taget 26 Lig op. De er alle svært lemlæstede.

Wisconsin Primærlov.

Associate Dommer R. D. Marshall har erklæret sig enig i Kendelsen med Hensyn til Primærvalgsagen, appelleret af A. B. Alstine til Statens Højesteret. Han siger, at Legislaturen ikke er forpligtet til at godkende Folkets Valg til Forbundssenator som paapeget ved Primærvalget. Han erklærer ogsaa, at han højst ugerne udtaler sig enig i den Kendelse, at Legislaturen har Ret til at overgive sin legislative Magt i Folkets Hænder, og han foreslaar, at Grundlovens Bestemmelser med Hensyn til Vedtagelsen af Love, forandres saaledes, at Legislaturen har den bestemmende Magt.

Om den sidste Kuldebølge

berettes der fra Louisville, Kentucky; St. Louis og Kansas City, Mo.; Oklahoma City, Okla.; Nashville, Tenn.; Topeka, Kas.; ikke at tale om Omaha og andre Steder i Nebraska. Der faldt Sne i Missouri, Kentucky og Tennessee. I Memphis, Tenn., blev alle Rekorder slaaet med Hensyn til Kulde i April. Termometret stod i Søndags Morges paa Frysepunktet. Fra Missouri og søndre Illinois meldes om flere Grader under Frysepunktet. Her i Nebraska, i hvert Fald paa disse Egne, synes den sidste Frost at have gjort større Skade paa f. Eks. Alfalfaen end den forrige. Enkelte Træer ses endnu at staa med hvide Blomster paa, men Udsigten til Frugtavl er ellers saa godt som forsvunden. Det maa sandes i Aar, at „hvad Marts kan forhverve, kan April fordærve".

Nu skal der Fart paa.

Lederne i Kongressen vil hjælpe Administrationen.

Washington, D. C., 23. April. — Præsident Taft og Lederne i begge Kongressens Huse er blevet enige om en Plan, som ventes at ville føre til Vedtagelsen af de fleste vigtige Administrations-Forslag og sætte Kongressen i Stand til at ajournere forholdsvis tidlig.

I en Konference, som begyndte i Onsdags og fortsattes i Gaar blev det bestemt at gøre, hvad gøres kan, for at faa Jernbaneforslaget ekspederet i begge Huse, saa andre Administrations-Forslag og de regulære Bevilgningsforslag kan faa en hurtig Behandling.

Medlemmer af begge Huse kræver, at Kongressen ajournerer tidlig. De demokratiske Sejre ved Kongresvalg i Østen og de Efterretninger, som Kongresmænd har modtaget fra deres Hjemmedistrikter, har overbevist disse og Partiets Ledere om, at Valgkampen maa begynde tidlig.

Præsidenten vil opfordre Injurgenterne til at bistaa med at faa de vigtigste Forslag vedtaget i Huset; og Præsidenten føler sig nu sikker paa, at en tilfredsstillende Postsparebank-Lov vil blive vedtaget i indeværende Session.

Hvad der vil blive gjort med Jernbane-Forslaget er endnu for en Del paa det uvisse. Præsidenten er imidlertid tilfreds med det af Huset vedtagne Konservations-Forslag og ligesaa med det Forslag, som Senatskomiteen er blevet enig om. Det sidstnævnte stadfæster rigtignok ikke Roosevelts „Land Withdrawals"; men Præsidenten mener, han kan godkende dem naar som helst det er nødvendigt, ved at foretage nye „Land-Tilbageholdelser", naar den nye Lov er vedtaget.

Senator Aldrich vil i den Tid, han endnu har tilbage af sin Senatstermin — ca. ti Maaneder — støtte Tafts Lovgivningsprogram med al den Kraft, som staar til hans Raadighed.

Dampskibsnotitser

„United States" har forladt Christiansand med 1079 Passagerer og ventes til New York 3. Maj, hvorfra det atter vil sejle den 12. Maj og ventes da til Christiansand den 22. s. Md.

„C. F. Tietgen" vil afsejle fra New York den 5. Maj og ventes til Skandinavien den 15. s. Md.

En skrækkelig Ulykke.

En Moder og fem Børn brændt ihjel.

Fra Ponca, Nebr., meldes om en skrækkelig Ulykke der i Søndags Morges. En Familie, James Miner, som boede ved Missourifloden omkring halvanden Mil Nord for Ponca, ernærede sig, som det synes, ved at færge Folk over Floden mellem Ponca, Nebr., og Elk Point, S. Dak., og ved Fiskeri. Faderen og en voksen Søn forberedte sig til at gaa ud paa en Fiskетur, og til Forberedelserne hørte Istandsættelsen af deres Baad. Med det for Øje havde Mr. Miner sat en Gryde med to Galloner Tjære i over Ilden. Baadens Bund skulde overstryges med varm Tjære. Ved en Fejltagelse var der bleven blandet Gasolin i Tjæren. En Gnist fra Kakkelovnen fængede i den gasolinblandede Tjære, og en voldsom Eksplosion paafulgte.

Familien havde tilbragt en rolig Morgenstund og havde nydt deres Frokost. 6 af Børnene, 4 Drenge fra 12 til 2 Aar, en Pige, Elisabeth, 6 a 7 Aar, og „Baby" var inde hos Moderen. En Søn paa 21 Aar var ude ved Baaden, og den ældste Pige var i Elk Point. Da Eksplosionen skete, sprøjtede den brændende Tjære ud over dem, der var i Huset, og antændte deres Klæder. Mrs. Miner stormede straks mod en Dør til Syd, men fandt den lukket og stængt. Manden lykkedes det at faa den lille Elisabeth kastet ud af et Vindu, saa hun slap fra det med mindre Brandsaar. Men flere naaede han ikke at redde. Selv blev han saa forbrændt, før han kom ud gennem Vinduet, at der intet Haab er om, at han kan leve. Moderen tillige med hendes fire Smaadrenge og det fem Maaneder gamle Barn faldt og omkom for den Dør, som de forgæves søgte at faa aabnet. Da Manden kom ud og brændte overalt, kastede han sig i Vandet, og kun ved den ældre Søns Hjælp lykkedes det ham at komme op af Vandet igen.

Før Sønnen opdagede, hvad der var sket, havde Ilden allerede taget saadan Overhaand, at Flammerne skød saa langt ud fra Huset, at han ikke kunde nærme sig det. Han kunde høre sin Moders og Søskendes Skrig, men var ikke i Stand til at gøre noget for at frelse dem. Kun Faderen og den ene Søster kunde han tage sig af. For øvrigt var han som lamslaaet af det frygtelige Skue, som han var Vidne til uden at kunne yde Hjælp. — Han fik sendt Bud til Naboer, men der var jo intet at gøre uden at sørge for de to undslupne og lede efter de indebrændtes jordiske Levninger, som fandtes forkullede og dels fortærede eller brændt til Aske.

Roosevelt paa Løvejagt.

En Dags Fangst, som Teddy og Selskabet var stolt af.

Theodore Roosevelt fortæller om sine Eventyr mellem Afrikas Løver blandt andet:

En Morgen startede vi for en hel Dags Løvejagt. Foruden Kermit og mig var der en Gæst, Medlicott, og ikke blot min Vært, Sir Alfred, men ogsaa hans Hustru og Datter havde beslutte sig til at gøre Turen med og endelig stødte Percival til, da vi sad under et Figentræ ved Floden af en Klippe og spiste Frokost. Percival bragte med sig en lille Bulldog, og en Masaidreng, en høj, velskabt Neger, hvis hele Beklædning bestod af en fantastisk Hovedbedækning og et langt Spyd.

Da Frokosten var forbi, tog vi Vejen langs en Donga, et udtørret Flodleje, som snoede sig ud og ind, og hist og her laa Smaaskov, som man kunde tænke sig var Skjulested for Løver, Hyæner og vilde Hunde, og det varede heller ikke længe, før vi opdagede Spor af en stor Løve, og senere af en Løvinde. Vi listede os forsigtig frem paa begge Sider af Dongaen med Hestene ført lige efter os, saa vi i Tilfælde af, at Løven forsøgte at undslippe, kunde springe paa Hesteryggen og indhente Dyrene. Ogsaa Hundene — foruden Bulldoggen havde vi nemlig en stor Køter, kaldet Ben — begyndte at vejre Rovdyr. Ved hver Lund, vi kom til, forsøgte vi at drive Løverne ud ved at kaste Sten ind i Tykningen og lade Negrene skrige op, mens vi selv stod parat med de ladte Rifler.

Et Par Gange havde Forsøget været uden Resultat; men da vi kom til det tredie Buskads, kunde vi straks se paa Hundene, at der var Bid, saadan som Haarene rejste sig paa dem, og i næste Øjeblik raabte en af Negrene: „Simba" (Løve) og pegede paa et bestemt Sted kun faa Alen borte. Jeg trak mig skyndsomt tilbage mellem nogle Buske. Det knagede og brækkede i Grenene, og pludselig lød Kommandoen: „Fyr!" Dyret var nemlig saa nær, at det, hvis det vilde gaa angrebsvis til Værks, vilde være umulig at faa Tid til at stanse det. Jeg sendte en Salve ind i Buskene, hvor jeg havde set noget gult bevæge sig, og ogsaa Kermit skød. Men da vi skulde hente vort stolte Bytte, var det ikke Ørkenens Konge, men et Par Ræveunger.

Det var en slem Skuffelse, og da det allerede var langt paa Eftermiddagen, og vi havde gennemsøgt det meste af Egnen, var der ikke store Udsigter for Dagen, og vi begyndte at ride hjemad. Sir Alfred, som havde forholdt sig tavs, havde dog ikke endnu opgivet Haabet; pludselig drejede han sin Hest til Venstre og satte i Galop, og vi andre Ryttere fulgte efter; Vaabenbærerne kom bagefter. Efter at have redet en halv Mils Vej, kom vi til en anden Donga, ligeledes med Trævækster ved Bredderne. Saa snart vi kom derhen, opdagede vi igen Spor af to store Løver. Vi sprag af Hestene og gjorde Allarm en to—tre Steder; men Løverne kom ikke ud. Saa red vi hen til et andet tæt bevokset Sted paa en Sandhøj nær ved Dongaen. Denne Gang blev vore Raab og Stenkast straks besvaret med et langt Brøl, der næsten fik Skoven til at sitre. I nogle Øjeblikke var vi paa Jorden. Et Sekund efter eller to stod vi med hver Nerve spændt for at observere, om Løven vilde komme frem en halv Snes Alen fra os og springe ind paa os, eller den vilde løbe bort. Heldigvis valgte den det sidste. Lige foran mig, vel 25 Skridt borte, galoperede en kæmpemæssig Løve ud paa aaben Mark. Krak! Min Winchester-Riffel sendte den en Hilsen. Den bløde Snude strakte sig fremad, den udstødte et vildt Klagehyl, og dens mægtige Krop væltede sig rundt, saa mit andet Skud blev en Forbier; men det tredie gik lige gennem den Rygmarv ind i Brystet. I vild Smerte løftede den Hovedet, og viste sit vældige dampende Gab. Den vendte sine funklende Øjne imod os. Vel var dens Ryg brudt; men vi kunde dog ikke være sikker paa, at den ikke med Opbud af sine sidste Kræfter vilde forsøge et Dødsspring ind paa en af os for at tage Hævn, saa Kermit, Sir Alfred og jeg sendte den endnu hver en Salve omtrent samtidig. Saa sank det store, smukke Hoved til Jorden, og den var død.

Næppe var den første Løve nedlagt, før vi saa dens Fælle springe ud fra den modsatte Side af Buskadset. Et Par Skud prøvede at indhente den; men den undslap. Saa sprang vi paa Hestene for at ride den op. Terrænet var jevnt stigende op mod en Bakkekam, som Løven naaede længe før vore Heste. Min Hest bar mig af Sted i susende Fart, og mens Sir Alfred og Kermit tabte Sporet, fik Medlicott og jeg Øje paa Bæstet, da den listede sig frem, skjult af højt Græs. Det gik nu nedad Bakke og med Lynets Fart var jeg ved Siden af den. Medlicotts Hest kunde ikke følge, og han foretrak derfor at slutte sig til de to andre Ryttere.

Paa den Maade havde vi omringet Løven, og da den havde opdaget dette, søgte den Redning ved at skjule sig i det høje Græs. Det lykkedes ogsaa godt, thi mens vi fra Hesteryggen let kunde se den, var det umuligt at faa Øje paa den, naar vi stod paa Jorden. Vi var kun i et Par Hundrede Skridts Afstand; Sir Alfred, Kermit, Medlicott og Mijs Pease paa den ene Side af den og jeg paa den anden. Et Par af os prøvede at skyde fra Hesteryggen; men det gik ikke. Kermit sprang af; men Hesten var urolig og forhindrede ham fra at skyde. I det samme kom Old Ben, Køteren, halsende, den for lige hen til Løven; men denne tog ikke mindste Notits af Kræet. Saa kom ogsaa Tjeneren Sambo løbende, og Lady Pease holdt sin Hest lidt tilbage.

Naa, en Mand, som er ude over sine første Ungdomsaar, og som har prøvet Gigt og andre Besværligheder, er ikke længer saa behændig til at springe i Sadlen, som f. Eks. hans Søn, og jeg havde derfor besluttet, at jeg i Tilfælde af et Angreb fra Løven heller maatte sætte min Lid til Krudt og Kugler end til en ilsom Flugt.

„Samba, saa ser vi at klare den." Samba lo, for han forstod ikke et Ord.

Løven havde nu rejst sig og tog et Overblik over Stillingen til begge Sider, mens den lange Hale daskede frem og tilbage af Sindsbevægelse, og den skar de særeste Grimaser, saa de store Rovdyrtænder skinnede i Solen, og de dybe Brøl rullede som Torden hen over Sletten.

Da den fik Øje paa Samba og mig, drejede den rask omkring, og der kom stærkere Sving i Halen. Jeg havde Fingeren paa Aftrækkeren, og min Albue hvilede paa Sambas foroverbøjede Skulder. Jeg fyrede, og Skuddet traf mellem Hals og Skulder, saa Løven trillede om med alle fire Ben i Vejret. Dog kun for et Øjeblik saa vi den saadan, saa var den atter paa Benene og, den stod Ansigt til Ansigt med mig. Det var en ubehagelig Rolle, jeg havde; for det var tydeligt, at den stod parat til at springe paa mig; men Skuddet pinte den dog. Jeg sendte den øjeblikkelig en ny Salve, som trængte ind i Skuldrene, og med det tredie Skud dræbte jeg den.

Det var et pent Resultat: to store, smukke Løver paa en Eftermiddag, og jeg maa tilstaa, jeg var meget stolt af min Bedrift.

„Skand."

Hamburgs Borgerrepræsentation har uden Debat vedtaget et af Senatet stillet Forslag om at bevilge 7,700,000 Mk. til et Parkanlæg i Byen.

Jorden rundt.

Fyrst Nikita af Montenegro kan til Summer holde Guldbryllup og 50 Aars Regeringsjubilæum.

•

I Tyskland fandtes der den 1. Januar i Aar 22,479 Motorcykler og 27,462 Motorvogne. Antallet er i Løbet af 1909 steget med 20 pCt.

•

Den stoe Tunnel i Andeshjergene paa 3000 Meters Længde og i en Højde af 4000 Meter er nu bleven aabnet for Trafikken mellem Chile og Argentina.

•

Suez-Kanalen.. Fra Kairo meldes, at det lovgivende Raad definitivt har forkastet Forslaget om Forlængelse af Suezkanal-Selskabets Koncession. Vedtagelsen heraf skete med 66 St. mod 1. Den udenfor samlede Folkemængde hilste Afgørelsen med Begejstring.

•

Duellerende Valgkandidater. Algier, 7. April. To Kandidater til Deputeretkammeret, Generalraad Hoube og Borgmester i Orleans Ville, Robert, har duelleret i Anledning af en Strid under Valgkampagnen. Robert blev dræbt.

•

Den engelske Flaade. London, 8. April. Efter hvad der meddeles, skal Hjemmeflaaden og Atlanterhavsflaaden i denne Maaned foretage et Togt i Nordsøen. Den samlede Flaade vil omfatte 22 Slagskibe, 13 Panserkrydsere, 10 beskyttede Krydsere og Udkigsskibe, 50 Torpedojagere, 6 Værkstedsskibe og 20 Undervandsbaade. Mindst 10 af Slagskibene skal høre til „Dreadnought-Klassen".

•

Bomuldsindustrien i England. Paa et Møde i Foreningen af Bomuldsspinderier i Manchester forleden kom man til det Resultat, at Situationen indenfor Bomuldsindustrien berettiger til en Lønnedsættelse paa 5 pCt. Arbejderne vil nu blive opfordrede til at sende Repræsentanter til en Konference angaaende dette Spørgsmaal.

•

Oprøret i Albanien. Konstantinopel, 8. April. Ministerraadet har besluttet, at forøge de til Prischtina af 3. Armekorps sendte Tropper til 16 Bataillioner samt yderligere at afsende 18 Bataillioner af 1. Armekorps. Endvidere besluttedes det at give Chefen for 21. Division Overkommandoen over Tropperne og udvide Belejringstilstanden til at omfatte hele Provinsen Prischtina.

Guvernør Charles E. Hughes

er udnævnt til at fylde Vakancen, der opstod i Højesteretten ved Dommer Brewers Død, og i Aftes modtog Præsident Taft Brev fra Hughes, hvori denne meddeler, at han modtager Udnævnelsen. Der er ingen Tvivl om, at Senatet jo vil stadfæste Udnævnelsen.

Klokkeklemt.

Digt af Ivar Kirkegaard med Musik for Orgel eller Piano af Jul. Ofiir.

Sælges til Fordel for Børnehjemssagen. Pris 25 Cts. per Eksemplar.

Dette gribende Digt med dets yperlige Musikalske Akkompagniment fortjener at findes i ethvert musikelskende dansk Hjem. Køb det. De gør Dem selv og Sagen en Tjeneste dermed.

Faas hos

Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Neb.